Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України №244 (744) ♦ Четвер, 23 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна.

Телебачення узаконили. Справа — за соціальним захистом і конкуренцією

Денне і вечірнє засідання 21 грудня

Робота пленарних засідань видалася плідною. Народні депутати затвердили Державну програму демонополізації економіки і розвитку конкуренції, Концепцію соціального забезпечення населення України, дві постанови Верховної Ради України щодо них і Закон України «Про телебачення і радіомовлення». Обговорення додаткових депутатських пропозицій до Постанови ВР «Про економічне і соціальне становище в Україні» вирішили відкласти. Як завжди, через неготовність урядових структур, котрі мали підготувати порівняльні таблиці, де б зазначити, що з депутатських думок враховано, якою мірою, скільки це коштує, а коли не враховано, то чому саме. Є велике сподівання, що це станеться 22 грудня ранком, який, можливо, справді виявиться мудрішим чи принаймні таким плідним, як і попередній день.

Як на мене, то найвлучніше два перші згадані вище документи іронічно охарактеризував Голова ВР І.Плющ, коли сказав, що депутати визначили «світле майбутнє». Бо і Державна програма і концепція — то тільки концептуальні засадничі «кістяки», які мають обрости і додатковими конкретними законодавчими актами, і, звичайно, конкретними справами.

(Закінчення на 2-й стор.)

Продиктовано в номер

Почалося «полювання на відьом»?

Міжнародна конференція «Журналісти за демократичні вибори» ухвалила звернення до Президента України Л.Кравчука з приводу засудження харківського журналіста О.Волосова до 2,5 року позбавлення волі, до грошового штрафу і позбавлення права займатися професійною діяльністю протягом трьох років після виходу на волю. В документі сказано: «Журналіста покарано за статті. Журналістів бентежить морально-політичний аспект цього вироку. Мотиви саме такого судового рішення незрозумілі широким колам громадськості, а заборону займатися журналістською діяльністю ми розцінюємо як заборону на професію».

Учасники конференції просять Президента «вжити рішучих заходів, щоб відповідні правові органи розібралися в суті цієї справи з повним дотриманням законності».

Позов проти уряду

Гільдія одеських підприємців звернулася з листом до Генерального прокурора України, в якому «просить провести перевірку порушень прав і свобод громадян України з боку посадових осіб держави і Кабінету міністрів та, в разі потреби, звернутися з позовом до народного суду про притягнення таких осіб до відповідальності». А що така необхідність є, члени гільдії прийшли до висновку, аналізуючи Загальну декларацію прав людини та Міжнародний Пакт про економічні, соціальні і культурні права, які, на їхню думку, в Україні порушуються.

У Москві вже запланували. Що скажуть інші?

Основним питанням на зустрічі глав держав СНД 23-24 грудня в Ашгабаті буде реалізація договору про створення економічного союзу. Про це повідомив директор департаменту інформації і преси російського зовнішньополітичного відомства Г. Карасін. Планується прийняти декларацію про розвиток співробітництва і зміцнення довіри між країнами СНД та конвенцію про забезпечення прав осіб, які належать до національних, етнічних, мовних, культурних чи релігійних меншин. В туркменській столиці також пройде засідання представників держав — членів ради колективної безпеки, на якому розглядатимуть питання допомоги Таджикистану.

Тим часом, коментуючи наступні переговори в Ашгабаті, віце-прем'єр Росії О. Шохін заявив, що Москва жорстко не пов'язує проблему російського населення в державах СНД з досягненням економічних домовленостей, проте, на його думку, доцільно в цих країнах як другу державну мову ввести російську.

Наслідки можуть бути катастрофічні

290 мільйонів марок виділить 1994 року Німеччина на допомогу східноєвропейським країнам, заявив німецький міністр з питань економічного співробітництва К.-Д. Шпрангер. На його думку, подальший розвал економік держав Східної Європи або їх повернення до авторитарних систем може мати катастрофічні наслідки для Заходу, тому треба інтенсивніше підтримувати реформи в постсоціалістичних країнах.

На рівні послів

Протокол про встановлення дипломатичних відносин на рівні послів з Еритреєю, країною, розташованою на узбережжі Червоного моря, підписали в Нью-Йорку постійний представник України при ООН Віктор Батюк і постійний представник Еритреї при ООН Хагос Гхеберхівет.

У документі зазначається, що сторони домовилися розвивати відносини дружби і співробітництва на основі принципів, закріплених у Статуті Організації Об'єднаних Націй.

Коротко

Згідно з указом Б. Єльцина про скасування Міністерства безпеки Росії, директором новоствореної федеральної служби контррозвідки став М. Голушко. Головою телерадіокомпанії «Останкіно» призначено академіка О. Яковлєва.

Привезли німці різдвяні подарунки

У концертному залі імені М.І.Глінки відбувся благодійний концерт, який організували міська дитяча творча асоціація «Натхнення» і Новоапостольська церква в Україні. У виконанні дитячого хору, юних солістів пролунали українські й німецькі різдвяні пісні, твори Й.-С.Баха і Л.Бетховена, інші мелодії, що створили атмосферу святковості й благовіння. Діти та батьки, а також представники Новоапостольської церкви з Німеччини від душі аплодували кожному виконавцю. Гості з Німеччини, представники Новоапостольської церкви, і раніше допомагали «Натхненню», зокрема надсилали ноти, матеріали для занять живописом. Допомогли вони організувати і цей вечір, на кінець якого всі діти — і ті, хто був на сцені, і ті, хто в залі — одержали різдвяні подарунки від віруючої молоді німецької землі Баварія. Такі ж подарунки одержали й діти в дитячих будинках, з малозабезпечених сімей. Проведення таких вечорів допомагає залученню дітей до творчості, відкриває перед ними значення і зміст свята Різдва.

На знімках: хор дитячої творчої асоціації «Натхнення» виконує українські й німецькі різдвяні пісні; глава Новоапостольської церкви пастор Хепп бажає запорізьким дітям миру й добра; тепло зустріли глядачі виступ Максима Бігуна, який виконав на саксофоні популярні мелодії; задоволені отриманими після концерту подарунками Мишко Савицький і Андрійко Дорошенко.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Парламентська хроніка

Без пікетів, але ненадовго...

Ранкове засідання 22 грудня

Як і було вирішено напередодні, засідання розпочалося з інформації Кабінету міністрів про виконання десятого пункту Постанови Верховної Ради від 17 грудня «Про економічне та соціальне становище в Україні». Цим пунктом урядові було доручено розглянути депутатські пропозиції щодо стабілізації в країні (постанову і ці пропозиції надруковано у позавчорашньому номері «Голосу України») . Доповідав від імені уряду міністр економіки Р. Шпек.

Він повідомив, що з 42 пропозицій депутатів уряд підтримав 26, з частиною пропозицій згоден із зауваженнями, проти решти з різних причин заперечує. А в цілому, як констатував Р. Шпек, більшість пропозицій про невідкладні заходи збігається з намірами уряду.

Але, обговорюючи його виступ, депутати висловили немало зауважень щодо розв'язання питань про пільгові кредити, штрафування підприємств, запобігання безробіттю, валютне регулювання, вчасну виплату пенсій і зарплати.

Голова правління НБУ В. Ющенко повідомив, що в банку залишилася критична готівкова маса. Він закликав також поновити роботу валютної біржі.

Депутати-директори теж не задовольнилися намірами уряду, бо не знають, як надалі виживати підприємствам. Один з них сповістив, що наступного дня Верховну Раду пікетуватимуть представники київських заводів. А вчора зранку під стінами будинку парламенту пікетів не було, бо чорнобильці зробили перерву до п'ятниці.

Олексій БРЕУС.

Телебачення узаконили. Справа — за соціальним захистом і конкуренцією

(Початок на 1-й стор.)

Але як основи для подальшої діяльності і цієї Верховної Ради, і наступної, і уряду, обидва документи досить добрі і на рідкість всебічно пропрацьовані. Візьмемо, примiром, Держпрограму, де записано, що вона «спрямована на формування і розвиток конкурентного середовища, яке забезпечувало б ефективне використання суспільних ресурсів, вільний вступ на ринок для підприємців, свободу споживачів у виборі товарів широкого асортименту, кращої якості, за нижчими цінами». Іншими словами, гарбу не поставили поперед коня — якщо хочеш щось мати, то спершу дай його виробляти багатьом, а потім вибери краще, дешевше, ефективніше тощо.

Послідовно визначено і три головні напрями антимонопольної діяльності: демонополізація економіки, антимонопольне регулювання і застосування антимонопольного законодавства проти тих, хто прагне монополії. Здійснюватися така політика має комплексно (разом з іншими напрямами реформи), диференційовано (залежно від становища об'єктів та їхньої ваги в народному господарстві), на підставі чинного законодавства, у два етапи і гласно.

А про «світле майбутнє» І.Плющ казав тому, що на першому етапі демонополізація в зв'язку з потребою стабілізувати економіку і подолати інфляцію антимонопольні заходи матимуть обмежений характер. І тільки на другому етапі, коли економіку буде стабілізовано, значно зменшиться державне втручання в підприємництво, зліквідуються чи реорганізуються державні оргструктури монопольного типу, галузеві міністерства і відомства. А що ми знаємо ринкові «суперпотенції» нинішнього уряду, то залишається лише сподіватися на наступні команди. А цій спасибі і за документ.

Не менш концептуально правильна, але віддалена в можливостях виконання Концепція соціального забезпечення. Бо, з одного боку, держава бере на себе гарантії щодо реалізації прав громадян на працю і допомогу в безробітті, оплати праці (мінімальної також), підтримання життєвого рівня людей через перегляд мінімумів доходів за умов зростання цін, надання держдопомоги малозабезпеченим та сім'ям, що виховують дітей, пенсійного забезпечення та допомоги в разі втрати працездатності чи годувальника. З другого — змінюється сам принцип соціального забезпечення: він диференційовано поширюється тільки на тих, хто працює за наймом, та на непрацездатних. Для решти працюватиме принцип соціального страхування, котре має розвивати всі види і на всі випадки життя. І під усе це ще треба, повторюю, напрацювати відповідні закони.

А колег із ТБ і радіо хочеться привітати: вони віднині «в законі», а з січня наступного матимуть ще й «наглядачів» — Національну раду з питань телебачення і радіомовлення. А що з цього усього вийде, подивимося. І по телевізору, і просто так.

Володимир СКАЧКО.

Інтерв'ю в кулуарах

Володимир ПИЛИПЧУК, народний депутат:

— Через дії уряду і парламенту постала така ситуація, що тепер захищати треба всіх. Але немає чим. Отож, соціальний захист, у цьому зв'язку, має розповсюджуватися на тих, хто ще або вже не може працювати: на дітей, пенсіонерів, інвалідів. А для працюючих необхідний не соціальний захист, а умови, щоб самим можна було заробити: скільки зможуть — за рахунок виробництва товарів, продукції, послуг й експорту.

За таких обставин скажу ось що: коли до вас приходить голодний і просить риби, ніколи її йому не давайте. Бо завтра він прийде вже не сам. А післязавтра попросить не просто рибу, а смажену, фаршировану або варену. Відтак, треба тримати штат рибалок, кухарів і платити їм гроші. Тому, коли приходить до вас голодний і просить риби, дайте йому вудилище. Іншими словами, тим, хто сьогодні здатний і бажає працювати, треба дати власність і свободу підприємництва.

Степан ПУШИК, народний депутат:

— Серед поточних справ, які розв'язуємо, Закон про авторські права для мене надважливий. Порнографія, яка пре в Україну через кіно, телеканали, відповідна література, що продається на кожному розі, б'є насамперед у ще чисті юні душі. І щоб тендітна квітка цнотливості не зламалася, необхідно її захистити законом.

За кордоном передруковують масу наших матеріалів. І ніхто за це не платить. Крадуть телефільми, різні кінострічки. Ніде правди діти, часто-густо так само чинимо й ми. Одне слово, потрібен суворий контроль з боку держави за всім цим.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Алюміній для України

Кабінет Міністрів України затвердив Програму розвитку алюмінієвого виробництва на 1993 рік і на період до 2000 року, розроблену Міністерством промисловості разом з іншими міністерствами.

В найближчі роки рівень використання алюмінію в Україні зросте до 500 тис.тонн на рік. Тому намічене в Програмі введення в дію нових потужностей для виробництва цього металу вкрай необхідне. Оскільки потенційні внутрішні ресурси алюмінійвмісної сировини за своїми показниками неконкурентоспроможні порівняно з імпортною сировиною, одним з важливих завдань, виконання яких дасть змогу забезпечити в ній потреби України, є створення міждержавного комплексу для видобутку та переробки бокситів унікального родовища Діан-Діан у Гвінеї.

. Мінпром, Мінмашпром, МЗЕЗ, Мінфін мають вирішити питання про участь України у фінансуванні робіт щодо створення потужностей для видобутку бокситів у даному родовищі. Одночасно необхідно продовжувати дослідні роботи та пошук шляхів раціональної переробки внутрішніх ресурсів алюмінійвмісної сировини.

Мінмашпрому доручено внести пропозиції до уряду про забезпечення потреб авіакосмічної промисловості в матеріалах з алюмінієвих сплавів з урахуванням можливостей виробництва їх в Україні та широкої кооперації із зовнішніми постачальниками.

Контроль за виконанням Програми розвитку алюмінієвого виробництва на 1993 рік і на період до 2000 року покладено на Міністерство промисловості.

Прес-служба Президента України і Кабінету Міністрів України — Укрінформ.

ЧМП: втратити його — розуму не треба, а відродити потім — може не стачити

Більше року «лупали скалу» удаваного нерозуміння, явної некомпетентності, свідомого замовчування, ігнорування проблем Чорноморського пароплавства державними органами постійні комісії Верховної Ради України, окремі парламентарії, Генеральна прокуратура, депутати Одеських обласної та міської Рад народних депутатів, засоби масової інформації і, звичайно ж, народний депутат України Віктор Пилипенко, незаконно звільнений з посади начальника ЧМП. Чому наголошую на останньому? Та тому, що вищий законодавчий орган держави, закривши очі на самоправство Кабінету міністрів щодо Віктора Васильовича, по суті розв'язав руки новому керівництву незаконно створеної на базі пароплавства акціонерної судноплавної „компанії «Бласко». Тут не забарилися звільнити неугодних працівників, у тому числі заступника начальника ЧМП з економіки, депутата Одеської обласної Ради Сергія Нікуліна та начальника одного з управлінь пароплавства депутата Одеської міської Ради Віктора Трембовицького. При цьому, беручи приклад з Кабміну, згоди на такий крок у відповідних Рад не питали. Однак це тема окремої розмови. Особисто мене не менше вразило інше. Під час зустрічей з десятками людей, доля яких тісно пов'язана з пароплавством, досить часто доводилося чути, що при новому керівництві для багатьох

Завтрашнього дня немає

Зі створенням АСК «Бласко» весь 26-тисячний колектив моряків опинився по суті «за бортом». Як розповідає голова комітету профспілки плавскладу флоту ЧМП Геннадій Бакаєв, капітанів і моряків перетворюють на безмовних істот. Бо будь-яка незгода командного складу з керівництвом може завершитися непідписанням контракту. А з рядовим складом ще простіше: відмовлять у виході в рейс — ось і сиди на березі півроку, рік і більше. Що з того, що пароплавство створювали твої діди і прадіди — тепер ти наймана робоча сила і до нього тобі — зась.

А що профспілка, яка мала б захищати права моряків? До неї особливо не прислухаються. Три аудієнції, які призначав Геннадію Бакаєву нинішній президент «Бласко» Павло Кудюкін, так і не відбулися з вини останнього. До речі, Павло Вікторович член іншої профспілки — морської. І про це час від часу не забуває нагадувати тим, хто входить до профспілки плавскладу. Мовляв, скоро підписання контрактів — отож думайте, до якої профспілки вам краще входити. А Геннадія Бакаєва хвилює не поповнення організації, яку очолює, а заробітна плата людей. Нещодавно розрахунково-касовий відділ «Бласко» моряки взяли в облогу. А що робити, коли зарплату не виплачують по кілька місяців? Уявіть собі ситуацію, коли людина після шести місяців плавання ще два місяці не може зняти з депонента свою зарплату. У що вона перетворюється за вісім місяців за нинішніх темпів інфляції?

Причина такого становища в тому, що валютні й карбованцеві рахунки «Бласко» арештовані. І не будуть розблоковані доти, доки держава не одержить своє — майже два десятка мільйонів доларів податків, які пароплавство не сплатило. Тепер керівництво «Бласко» звинувачує у всьому уряд, попереднє керівництво. Але ж треба бути чесним. Саме Павло Кудюкін підписав акт державної комісії, яка «навісила» цю суму на пароплавство. А попереднє керівництво якраз аргументовано доводило, що ця сума нічим не обгрунтована. Словом, пароплавство, яке ще рік тому давало колосальні прибутки у валюті, сидить нині у борговій ямі, моряки без зарплати, проте їх

Обдирають, як липку

Причому свої, знахабнілі вкрай. Я вже згадував, що вихід у рейс став для багатьох проблемою із проблем. Коли ж почав розпитувати людей, що вони думають в цього приводу, більшість лише мовчки знизувала плечима. Але дехто був відвертішим. Мовляв, не маємо доларів, тож і «бичуємо» на березі. І ось при зустрічі з головою профспілки працівників морського транспорту Анатолієм Сосніним я запитав, чи знає він, що за вихід у рейс треба дати хабара до 600 доларів. Профспілковий лідер поставився до такого запитання напрочуд спокійно. Так, знає. Десятки людей говорять йому про це. Але коли просиш написати, кому і скільки моряки дають хабара, вони відмовляються. Бояться. Бояться звільнення, фізичної розправи. І недарма. Голові профспілки порту «Південний», який порушив питання переплати валюти за придбання старих автомобілів - іномарок, несправедливого розподілу товарів, валюти, незаконного звільнення людей, кастетом вибили зуби, понівечили обличчя...

Ось такі «уроки» дають тим, хто прагне боротися з несправедливістю, ось такі перші «досягнення» «Бласко». Доки ще будуть обіцянки золоті гори, та й узагалі всі сумніваються, що такі будуть, а тут вже зараз виклада́й дві третини того, що зможеш заробити за півроку в рейсі. Навіть найжорстокіші рекетири виглядають ягнятами порівняно з чиновниками новоствореної АСК «Бласко». А може, вона і створювалася для безкарного знущання над людьми? Щоб вони були

(Закінчення на 3-й стор.).

ЧМП: втратити його — розуму не треба, а відродити потім — може не стачити

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

Беззахисні на суші і на морі

Те, про що піде мова далі, працівники пароплавства ще не знають. Але почуте мною від головного лікаря Чорноморської центральної клінічної лікарні на водному транспорті Анатолія Лобенка і головного лікаря облонкодиспансера Вілена Степули може шокувати кого завгодно. З нового року лікарня і диспансер планують обслуговувати працівників «Бласко» та членів їхніх сімей тільки за відповідну платню. А вона може коливатися від кількох сотень до кількох тисяч доларів. Підстави? Є. І причому вагомі.

Працюючи свого часу в тісному контакті з ЧМП, медики на чолі з Анатолієм Лобенком зуміли створити в Одесі унікальний діагностичний центр, рівного якому не було в колишньому Союзі. Широка мережа спеціалізованих лікарень, науково-дослідних інститутів у 14 містах України, де трудиться до 10 тисяч висококваліфікованих спеціалістів, — усе це для обслуговування працівників водного транспорту та їхніх родин. Та ось зі створенням АСК «Бласко» і приходом нового керівництва співробітництву покладено край. Пароплавство перестало фінансувати введення в дію нового лікувального корпусу, дійшло навіть до відмови у донорській крові для своїх же моряків. Такого ще в історії не було. Далі — більше. З кількох лікарів і медсестер, які працювали на міжрейсовій базі моряків і займалися їх оздоровленням, створили «Бласкомед», не враховуючи при цьому ні їх потенціалу, ні специфіки роботи. Вмить відібрали судновий медперсонал, порушивши законодавство України, міжнародні закони й конвенції, давні традиції, згідно з якими лікар не повинен бути підлеглим ні судновласнику, ні капітану. Як наслідок, уже бували випадки приховування травматизму, тиску на лікарів, щоб списати з корабля невгодну капітанові людину.

Раніше спеціально готували лікарів для роботи у специфічних умовах. Нині ж на судна потрапляють люди, яких свого часу звільнили через профнепридатність. А дехто почав виходити в море взагалі без лікарів. І ось наслідки. Минулого року три судна, вийшовши з Севастополя до Анголи без суднових лікарів, повернулися через півтора місяця з 5 домовинами. А екіпажі потрапили в клініки Сімферополя і Києва. Тобто зекономили на людському житті.

Обласний онкодиспансер, який звернувся до нинішнього керівництва «Бласко» за коштами на діагностичне та лікувальне обладнання, теж залишився ні з чим. А його головний лікар так і не діждався обіцяної аудієнції в Павла Кудюкіна. Наче в ЧМП всі застраховані від захворювань. І що важливіше сьогодні — лікарняний корпус чи перебудова адмінприміщення «Бласко», за яку доведеться викласти більше 10 мільйонів доларів? Але детальніше про те, куди і як іде валюта, якими моральними принципами керуються керівники «Бласко» і державні мужі, — в наступній кореспонденції.

Василь ТУГЛУК,
спеціальний кореспондент «Голосу України»

Київ — Одеса — Ізмаїл — Київ.

Вовки ситі, коли народ — вівці

Чи не єдине виробництво, обсяги якого в нашій державі не скоротилися за умов економічної кризи, це — «наварювання» на державному майні грошей для власної кишені. З благословіння уряду з'явився навіть новий різновид цього промислу — «наморожування». Саме ним протягом принаймні двох років і займалося керівництво Запорізького державного торговельно-виробничого об'єднання «Айс» (з англійської — лід, крига). Раніше воно мало прозаїчну назву — обласне об'єднання Укроптм'ясомолторг, а в народі — «холодильник».

Справа банальна. У «холодильнику» (а запорізький — один з найпотужніших в Україні — вміщує 16 тисяч тонн продовольства) зберігаються державні резерви м'ясомолочної продукції на випадок надзвичайних непередбачених подій: війни, стихійного лиха тощо. Періодично термін зберігання тих чи інших харчів закінчується і їх замінюють свіжішими. А старі запаси в старі часи реалізовували населенню через держторгівлю.

Та з 1991 року, з огляду на зміни в законодавстві, це м'ясо, масло, консерви тощо стало можливим продавати й комерційним структурам. Яка ж фірма в умовах цілковитого дефіциту продовольства не захоче дістати це добро за смішними цінами, приблизно 1989 року (наприклад, вартість банки тушонки 7–8 карбованців), і вигідно для себе перепродати його в кільканадцять разів дорожче? Зацікавлені комерсанти, наче мухи, почали роїтися навколо «холодильника», точніше — навколо керівництва торговельно-виробничого об'єднання «Айс», наділеного правом вирішувати, кому й скільки харчів відпустити. Перевагу одержували ті з прохачів, які не скупилися на доброго хабаря. З покупцями укладали законні угоди про безготівкову оплату продукції, а водночас дещицю готівкою клали до керівного гаманця. Можна було не тільки грішми, а й речами, послугами, автомобілем.

Як установило слідство, в такий спосіб протягом 1991–1992 років комерційним структурам було відпущено близько 100 тонн маргарину, понад 540 тонн цукру (зокрема, з вивезенням до Прибалтики, Вірменії, Азербайджану), понад 50 тонн масла селянського, понад 1 мільйон банок різних консервів, понад 80 тонн м'яса. Начальник управління торгівлі теперішньої облдержадміністрації, а на той час — облвиконкому, давав дозвіл вивозити харчі за межі України навіть після того, як було введене обов'язкове квотування і за санкцією треба було звертатися безпосередньо до Кабінету міністрів.

Втім, і тоді, коли купували місцеві фірми, ні тушонка, ні інше добро не потрапляло на

Кримінал і бізнес

прилавки магазинів. Воно спокійнісінько продовжувало лежати в «холодильнику», а рухалися папери: комерсанти перепродували продовольство по кілька разів, і лише на шостому-сьомому крузі перепродажу консерва «доїжджала» до зголоднілого населення.

Загалом, як повідомив слідчий в особливо важливих справах Генеральної прокуратури України, радник юстиції Леонід Нестерюк, до кримінальної відповідальності притягнуто майже 20 осіб, включаючи директора підприємства «Айс», двох його заступників, головного інженера й інше «продуктове» начальство, а також депутата, голову комісії з питань торгівлі та послуг обласної Ради народних депутатів. Слідство стосовно двох — заступника «Айсу» і начальника комерційного відділу — вже завершене, справи передано до суду. Як свідчать матеріали, з березня до листопада 1992 року цим жіночкам вдалося «наморозити» не найбільше за інших, але приблизно 2,5 мільйона карбованців. До речі, торік мільйони ще залишалися мільйонами!

Певно, суд визначить для всіх звинувачених покарання. Певно, їм доведеться розлучитись із своїми прибутковими посадами. Та чи врятує це простого споживача й ситуацію в країні, де уряд чиновників делегував тисячам чиновників на місцях право на власний розсуд розпоряджатися державним майном, де не закон гарантує чи забороняє, а люди на в кріслі, ставлячи свої кривульки на горах папірців, вершить присуд: цьому дам, а тому не дам, цьому дозволю, а тому — ні?

За словами слідчих Генеральної прокуратури, подібний до запорізького спрут для сьогоднішньої України — явище типове, ординарне.

Наталія ЗІНЕЦЬ (УНІАН).

Цифри і факти

Зарплата чи зарплач?

Газета «Праця і зарплата» опублікувала статтю «Хто скільки заробляє», автори якої — кандидати економічних наук Н.Амішина та І.Франдюн. Ось що вони пишуть: «Сільське господарство за рівнем середньомісячної заробітної плати робітників і службовців змістилось з шостого місця у 1990 р. на восьме у 1991 р. і одинадцяте у 1992 р. При цьому, якщо рівень заробітної плати в цій галузі становив у 1990 р. 104,5 відсотка від рівня у народному господарстві України, то в 1992 р. — вже тільки 75,1 відсотка. Це найнижчий рівень серед галузей народного господарства.

Ще в гіршому становищі опинилися колгоспники, рівень оплати праці яких був і лишається меншим, ніж у робітників і службовців державного сектора сільського господарства (в 1992 р. цей рівень становив аж 73,4 відсотка від рівня у народному господарстві). Основними чинниками такого становища слід вважати значне подорожчання техніки, політику держави щодо закупівельних цін на сільгосппродукти, які значно нижчі щодо вартості енергоносіїв, палива, хімічних засобів захисту посівів та сільгосптехніки».

Який рівень оплати праці трудівників полів і ферм за нинішній рік? Поки що невідомо. Бо, по-перше, рік ще не зовсім завершився. По-друге, з яким періодом порівняти цю зарплату, щоб знову не плакатися в колгоспну куфайку?

Рух — однодумець агропрому

Незвичайні слухання відбулися у Чернігівському облагропромі: його керівництво розглянуло концепцію реформ в аграрному секторі, розроблену крайовою організацією Руху. Автори проекту — доктор сільськогосподарських наук Віктор Канівець і завідувач відділу соціально-економічного розвитку Срібнянської райдержадміністрації Володимир Васюк вважають, що ті перетворення, які відбуваються на селі, не відродять господаря, бо вони мають формальний характер і залишають адміністративно-кріпосну систему колгоспного ладу без змін. У власній програмі вони не ставлять питання ліквідації колгоспів і проведення приватизації землі поспішними кампанійськими, насильницькими методами. Навпаки, пропонують ряд заходів з державної підтримки реформації збанкрутілої системи господарювання.

Як же сприйняло запропоновану програму керівництво облагропрому? З'ясувалося, концепція обласного управління сільського господарства, яку теж недавно розробили, мало чим відрізняється від рухівської.

— Більш як на 80 відсотків наші позиції збігаються, — сказав на слуханнях начальник управління сільського господарства і продовольства Анатолій Чайка. — Я не згодний, по суті, лише з констатацією того, що ми, обласні управлінці, чинимо шалений опір реформам. Це не так. Якщо він є, то іде знизу. Тепер розвелося чимало «добрих» голів колгоспів, які й самі крадуть, і всім дають красти. От і спробуй зняти його з роботи! Загальні збори колгоспників, на жаль, часто підтримують таких добродіїв-недоучок, які не думають про завтрашній день, всіляко сприяють не приватизації, а «прихватизації» колгоспного майна.

Обговорення аграрної концепції Руху показало, що управління сільського господарства області загалом взяло прогресивний курс на реформацію села. Воно дедалі більше позбавляється адміністративних функцій, стає справжнім методичним, реформаторським центром для усіх форм господарювання. У січні 1994 року доопрацьовані два проекти програми об'єднають в одну і подадуть на затвердження представникові Президента в області.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Німецький цукор з буковинських нив

У «Голосі України» вже сповіщалося, що в селянській спілці «Мамаївська» Кіцманського району Чернівецької області з допомогою відомої німецької фірми «Картане Цухтінг Хандельс ГмбХ» впроваджено новітню технологію вирощування цукрових буряків без ручної праці. Нині мамаївці збирають цукросировину на експериментальних площах. Я попросив голову спілки Ярослава Шведа поділитися першими підсумками співпраці із зарубіжним партнером.

— Німецька технологія, — почав мій співрозмовник, — була застосована на стогектарній площі. Для проведення експерименту фірма повністю забезпечила нас висококласним насінням, сівалками, агрегатами для внесення гербіцидів. І, звичайно, своїми консультантами, під наглядом яких виконувалась кожна операція. Зазначу, що ми ретельно дотримувалися всіх їхніх вимог.

Запропонована технологія базується на сучасній агротехніці. Особливо відповідальним є її перший етап — підготовка грунту та сівба. Німці мають високоякісне насіння, польова схожість якого перевищує 95 відсотків, що дає можливість добиватися потрібної густоти посівів. Ми заклали в грунт по шість насінин на погонний метр. І не прорахувалися — для наших умов це найоптимальніший варіант.

Ярослав Швед багато говорив про німецьку пунктуальність при виконанні того чи іншого етапу робіт. Представники фірми ощадливо підходять, приміром, до використання гербіцидів. Вони вносять їх лише в разі гострої необхідності, а коли прогноз показує, що бур'янів не очікується, то операцію пропускають.

Як не вистачає цієї гнучкості нашим аграрникам! В агротехніці ми непоправні догматики — розкидаємось дорогими гербіцидами наліво й направо, не замислюючись, чи є в цьому потреба.

Німці не проводять досходового й післясходового коткування грунту, а також розпушування міжрядь. Ось чому в них така незначна порівняно з нашою собівартість вирощування солодких коренеплодів.

Найдивовижнішим для нас у цій технології є те, що буряки повністю вирощують без сапи. Ми ж без неї ніяк не можемо обійтись.

Цьогорічний експеримент засвідчив: з німцями варто мати справу. Кожен гектар, засіяний зарубіжним насінням, видає понад 400 центнерів солодких коренів, а їхня цукристість значно вища від наших сортів. З експериментальних площ спілка одержить цукру на п'ятдесят тонн більше, ніж із решти.

— Чи й далі пробиватимете вікно в Європу? — запитав я Шведа.

— Рада б душа в рай, та гріхи не пускають, — відповів він напівжартома. — Справа в тому, що нам важко здійснювати розрахунок з фірмою. Вона вимагає за свою допомогу платню цукром, м'ясом або металопрокатом. З усім цим, як ви знаєте, у нас кепсько. Але будемо шукати взаємовигідний варіант.

Думають у Мамаївцях і про те, як розжитися на конвертовану валюту. Вона потрібна для того, щоб оплатити витрати на доставку з Німеччини бурякообробляючої техніки, яку фірма готова подарувати своїм буковинським партнерам. Ясна річ, що знаряддя нелегко, але в нас вони ще попрацюють.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Продиктовано в номер

М.Багров — шостий кандидат

22 грудня Центральна виборча комісія Криму зареєструвала кандидатуру Голови ВР Криму Миколи Багрова для балотування у президенти Республіки Крим. Чотири кандидати балотуватимуться від політичних партій. Представник Президента України в Севастополі, заступник Голови ВР Криму Іван Єрмаков і Микола Багров вважаються незалежними кандидатами. Отже, претендентів, які мають зібрати п'ять тисяч підписів виборців, залишилося чотирнадцять. Як повідомив нашому кореспонденту заступник голови Центрвиборчкому Криму Юрій Сахаров, прийом підписних листів, згідно чинного законодавства, здійснюватиметься по 25 грудня включно. Вибори президента Республіки Крим, як ми вже повідомляли, призначені на 16 січня 1994 року.

«Пеняйте» на себе

Незважаючи на запевнення міністра економіки Романа Шпека щодо електронних можливостей банківських установ, криза платежів наприкінці року практично паралізувала платіжну систему України. Поки уряд і Національний банк впроваджують систему електронних розрахунків, комісія ВР України з питань планування, бюджету, фінансів і цін запропонувала затвердити санкції за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань суб'єктами народного господарства перед банківськими установами і навпаки — банків перед структурами усіх форм власності. Пропонується необов'язковість партнерів карати щоденною пенею у розмірі 0,5 відсотка від суми простроченого платежу. При цьому винятком можливий — тільки для установ і організацій, які утримуються за рахунок бюджету і не встигають оплачувати комунальні послуги. Щоправда, виняток тимчасовий.

Фермер — не рятівник

Сесія Чернігівської ради заслухала звіт представника Президента про хід виконання плану економічного і соціального розвитку та бюджету області. Депутат з Городні Марія Кузьмінська назвала основною причиною економічної кризи в області те, що «ми постійно говорили про розподіл, але не думали про виробництво». Депутати, на її думку, гальмували процеси приватизації, не заохочували виробничників, зокрема фермерів, на підтримку яких облрада виділила всього- на-всього 28 мільйонів карбованців, що навіть менше, ніж на забезпечення роботи рятувальної станції.

База на Хмельниччині

20 — 21 грудня в Україні перебували представники «ДГ Дисконтбанк» (Франкфурт-на-Майні, Німеччина) з питань розвитку факторингового бізнесу в Україні та можливостей залучення коштів банку для надання факторингових послуг українським експортерам. Представники банку зустрілись з фахівцями Мінфіну, МЗЕЗ, НБУ, Ексімбанку України. В процесі переговорів виникла ідея організації семінарів з питань розвитку факторингового бізнесу в Україні на базі відділу зовнішньоекономічних зв'язків Хмельницької облдержадміністрації у січні — лютому 1994 року.

Загроза повені

Проливні дощі останніх днів знову створили загрозу повені на Закарпатті. Вийшли з русла чимало гірських річок. Зокрема Тиса, Ріка, Боржава. Значно піднявся рівень води в Латориці та Ужі. Затоплено дороги в Тячівському, Рахівському, Хустському районах, пошкоджено окремі будівлі. Є факти відключення електроенергії та телефонної мережі.

Як повідомили з обласного штабу надзвичайних ситуацій, інформації про серйозніші пошкодження та людські жертви за станом на 22 грудня не надходило. Вживаються заходи для стабілізації ситуації в небезпечних місцях. Люди та майно підготовані до евакуації.

Що почім

Ідемо ми, ідемо...

Свого часу відомий народний депутат Леопольд Табурянський, тоді ще кандидат, за рахунок очолюваного ним кооперативу «Олімп» організував в окрузі безкоштовне перевезення пасажирів і таким чином привертав до себе симпатії виборців. З того часу багато чого змінилося, у Дніпропетровську запроваджено взагалі безоплатний проїзд у громадському транспорті, та досвід Леопольда Івановича, схоже, є змога запозичити. Адже тепер допікає інша біда: на маршрутах катастрофічно не вистачає машин.

Так, очевидно, і міркував Геннадій Балашов, один з тих молодих бізнесменів, які вже оголосили про свій намір боротися за мандати майбутнього парламенту. Геннадій Вікторович повідомив недавно через місцеву пресу, що дав вказівку начальнику транспортної дільниці свого комерційного підприємства «Москва» налагодити попутне безкоштовне перевезення городян.

Майже тиждень дніпропетровці намагалися дізнатися, на яких же маршрутах працюють автобуси Балашова, та марно — нікому не поталанило покататися. З'ясувалося, що в розпорядженні приватного підприємства лише один мікроавтобус, і той комбінований — вантажно-пасажирський. Решта 27 автомобілів — тільки вантажні і легкові.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

На тобі, Боже. Але — тимчасово...

«Одна рука дає, інша не пускає» — такий девіз можна поставити до рішення № 480/20 від 25 листопада 1993 р. Запорізького міськвиконкому про надання в тимчасове користування мусульманській релігійній общині земельної ділянки на період проектування будинку духовного центру. Весь секрет у тому злополучному слові «тимчасово».

— Виходить так, — стенає плечима керівник мусульманської общини Мікдат Ахметов, — проектувати нам нібито дозволили, ми вкладемо в це купу грошей, а потім рідна ж влада скаже, що тут, по вулиці Муравйова, мечеть будувати не можна... Ми вже навчені гірким досвідом. Не розумію, чому така дискримінація общини? В Донецьку, Харкові, Херсоні мусульмани нормально отримали дозвіл і почали роботи, а в нас знову прийняли соломонове рішення.

Я ознайомився з названим документом. Пункт 4.4. звучить категорично: «Дане рішення не дає права на будівництво будинку духовного центру...» Так що ж тоді дозволив Запорізький міськвиконком? Ось і напрошується думка, що все це — неспроста, комусь вигідно сіяти зерна невдоволення. Бо чому ж віруючі російської православної церкви давно мають необхідні дозволи, і для них будується храм, а мусульман уже котрий рік, вибачте, водять за носа.

Олександр МИХАЙЛЮТА.

Запоріжжя.

Офіційно

Гей, наливайте повнії чари!

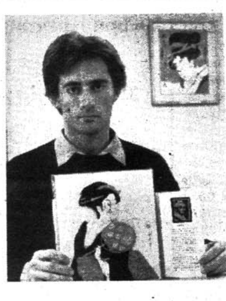
Кабінет міністрів України прийняв постанову про зміну ставок акцизного збору на окремі товари (продукцію) вітчизняного виробництва і перелік імпортних товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та ставки цього збору. Документом установлено нові ставки акцизного збору (у відсотках до вартості у відпускних цінах) на продукцію вітчизняного виробництва: спирт питний та етиловий, горілка та лікеро-горілчані вироби — 90, коньяк — 7, вина та виноматеріали, шампанське — 60, пиво — 30, тютюнові вироби: сигарети з фільтром — 60; сигарети без фільтру, курильний тютюн — 45 процентів.

Тим часом на імпортний спирт питний та етиловий, горілку та лікеро-горілчані вироби ставка акцизного збору становитиме 300 процентів до митної (закупівельної) вартості, на коньяк — 250, вина та виноматеріали, шампанське — 200, пиво — 150 та тютюнові вироби — 150 процентів.

Світ захоплень

ДЕ ШУКАТИ ХОМБУ-ДОДЖУ

Ще за Союзу він став першовідкривачем нового напряму в традиційному японському мистецтві. Після проголошення незалежності — першим чемпіоном України, срібним призером першого чемпіонату Європи з традиційного карате-до-фудокан. Знайомтесь: легенда кіровоградського хлоп'яцтва, травматолог-ортопед обласної дитячої лікарні, майстер декоративно-прикладного мистецтва оші-е, президент асоціації традиційного карате-до України Володимир САВЧЕНКО.

«Я в три роки заговорив, а почав ліпити у два»,— скаже він, коли зайде мова про початок його творчого шляху. Виходив той шлях не суцільним, а уривчастим. Здавалося, після закінчення восьми класів і художньої школи можна в училище, а потім — у худінститут. Та батьки-медики наполягли, щоб здобув середню освіту. Ось і перерва у два роки. Потім, за батьківською порадою, щоб не переривати сімейну традицію — Одеський медінститут. Правда, Володя не дуже й опирався. Справжнє покликання прийшло, коли однокурсниця — студентка з Японії Като Дзюнко, перезвана по-нашому Катею, показала журнал для домогосподарок. А там розповідь про традиційне японське мистецтво оші-е і кілька зразків картинок. Відтоді Володя «захворів» Японією. Відчув, ніби вдалося в його душу щось нове, ставало його найголовнішою справою. «Екстрасенси казали, що то встановився трансцедентний міст між Японією і мною».

Своєрідність мистецтва оші-е полягає у твоpенні плоских чи випуклих картин з паперу або тканини. Щось на зразок аплікації та рельєфних тиснутих листівок. Свого часу ним займалися дами при дворі імператора Кіото. Виклеювали з паперу картинки на гральних ракетках, вибудовували різні сюжети на великих аркушах. Мало не рік треба затратити на таку картинку. Може, тому японки не дуже й вдавалися до деталізації. Володимир же підходив до всього ретельно: якщо я при операції кістку тешу, то хіба не можу з тканини пальчики зробити або з ниток вії — так, ніби вони справжні? Робив і не знав, що торує новий напрям у японському мистецтві. Це йому потім пояснив відомий російський японознавець.

Справжнє ж визнання з країни, де підіймається сонце, прийшло пізніше, коли вже служив у госпіталі в Угорщині. Перед цим колишня однокурсниця, а тепер лікар Като прислала у дарунок книгу відомої майстрині з оші-е Котоге Хашімото. Щоб порівняв своє з тим, що роблять у Японії. А він подивився і вирішив написати авторці листа. Та написав запізно — майстрині вже не було на світі. Відгукнулася невістка, теж професійний майстер, Суміко Хашімото. Проаналізувавши надіслані їй фотографії робіт, вона написала: «Я хочу вам допомагати і дуже рада, що ви любите оші-е. Воно дуже важке для самих японців, а тим паче для іноземців».

А карате — друге захоплення Володимира Савченка. І починалося теж з медінституту. Спочатку студенти Одеського університету, домініканці Васкес Еміт і Фреді Надаль (один з них чемпіон країни), показували ази.

Коли потрапив до Будапешта, через два дні після приїзду був у тренера Бержеї Кароя — третій дан японської асоціації карате. Посадивши 34-річного Володимира в дитячу групу, зробивши його учнем свого учня, Бержеї підготував його до першого дану, який здобути [illegible] легко. Потім був чемпіон сві[illegible] Шіхіро Морі — куратор Бельгії й Угорщини від японської асоціації. Він став ніби перехідним містком до нинішнього патрона — Ілії Йорги. Шіхана або по-нашому — засновника стилю «фудокан» в караті, технічного директора всесвітньої асоціації карате-до. Сьомий дан свідчить про надзвичайно високу майстерність, недарма ж самі родоначальники боротьби називають його «білим японцем». Високий авторитет в Європі і в світовій табелі про ранги — таких технічних директорів всього чотири. Нещодавно приїздив до Кіровограда, щоб подивитися, який «хомбу-доджу» зробив його учень, він же шеф-інструктор всесвітньої асоціації карате-до-фудокан в Україні — Володимир Савченко. «Хомбу-доджу» — головний дім, щось на зразок Шаоліня, святиня, куди збираються шанувальники певного виду боротьби. «Хомбу-доджу» карате-до-фудокан в Україні знаходиться в Кіровограді, в приміщенні спорткомплексу «[illegible]» виробничого об'єднання «[illegible]маш».

... Володимир думає, що не обов'язково українцю вистригати голову, щоб бути схожим на каратиста. Ним можна стати й з буйним чубом чи оселедцем. Головне, щоб в душі було прагнення до самовдосконалення, до активного повнокровного життя.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Подробиці

А «героя» заарештували

Крайова організація Всенародного руху України зазнає утисків. Про це сказано у відповідній її заяві. Невідомі хулігани вчинили напад на приміщення їхньої управи, заарештовано голову Турківської районної організації Степана Бичака. Репресії? Розправа з політичними противниками? Мабуть, інше...

Свого часу нинішні члени і прихильники ВНРУ, розколюючи Рух, захопили його управу з допомогою відмички. Рухівці донині «бездомні», та не бажають діяти такими ж методами. Вочевидь, нині на прю з всенародними виступили інші радикали. А щодо арешту — правоохоронні органи дали роз'яснення. Степан Бичак ще минулої осені вчинив п'яний дебош під час «Бойківських фестин». П'ять разів його запрошували з цього приводу до Старосамбірського суду, та він не з'являвся. Врешті у суддів терпець луснув, і вони ухвалили рішення про арешт.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Щось новеньке

Лікування печерними методами

У самісінькому центрі Луганська раптом утворилася печера. Це для когось «раптом», але тільки не для працівників оздоровчого центру «Бадьорість», які її збудували власними руками. Печера, що знаходиться у колишньому будинку с/ш № 20, викладена із соляних блоків, привезених з Криму. Спеціальне освітлення створює враження, що ти знаходишся серед сталактитів і сталагмітів.

Лікують у печері від бронхіальної астми, нервових і шлунково-кишкових захворювань.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Коротко

Служба безпеки не захистить

Вперше конференція Спілки підприємців Чернігівщини пройшла під охороною досить солідного загону «Служби безпеки». Але навряд чи він захистить, якщо під час наступних виборів бізнесмени не матимуть своїх людей у парламенті і не спростують у загалу заяви про них, як про грабіжників. Не випадково президент Спілки підприємців Чернігівщини О. Старобінський наголосив: «Підприємці мають останній шанс!» Проте він, очевидно, не буде використаний. Адже з 2600 суб'єктів підприємницької діяльності області на конференцію прибуло лише кілька десятків представників. Інертність більшості бізнесменів, зазначалось на конференції, може привести до влади знову некомпетентних законодавців.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

«ПАКУВАТИ ВАЛІЗИ НЕ ЗБИРАЄМОСЯ»

Крісло для гостя

Завжди нелегко бути першим, розпочинати якусь конкретну справу. Особливо в країні, охопленій політичною й економічною кризою, у державі, що тільки визначає, яким шляхом іти. Усе ж, попри всі складнощі та негаразди в сьогоденній Україні, прагнення зрозуміти нас, співробітничати з нами виявляє багато європейських держав. І не лише наші найближчі сусіди. Понад півроку в Києві працює представництво іспанського Інституту Східної Європи. Установи, незвичної для нас, яка, крім виконання суто наукових завдань, готова всіляко сприяти розвитку іспансько-українського економічного співробітництва. Втім краще про сам інститут розкаже директор його українського представництва Ана КАПРІЛЕ.

— Інститут Східної Європи створено 1990 року, ще за часів колишнього СРСР, при одному з найстаріших та найвідоміших іспанських вузів — мадридському Університеті Комплутенсе. Хоча багато в чому ми є незалежною науковою організацією. Маємо власні представництва в 13 країнах на Сході Європи та в нових незалежних державах, що постали на терені колишнього Радянського Союзу.

— Від липня нинішнього року ви офіційно працюєте в Україні...

— І головну увагу, згідно зі статутом інституту, приділяємо трьом напрямкам. Перший — вивчення процесів, що відбуваються у Східній Європі, зокрема на українській землі. Йдеться насамперед про політику та економіку. А щоб мати об'єктивну інформацію, яку згодом надсилаємо до інституту в Мадриді, співпрацюємо з українськими політологами й економістами.

Другий напрямок нашої діяльності — налагодження зв'язків між різними установами Іспанії й України, сприяння контактам у галузі культури.

Третій дуже важливий для нас напрямок, бо працюємо ми на засадах самофінансування, — розширення ділових контактів між іспанськими та українськими підприємцями. До речі, саме бізнесмени Іспанії надали значну допомогу для того, щоб Інститут Східної Європи відкрив своє представництво у Києві.

— Як я розумію, збирану вами інформацію згодом вивчають й узагальнюють аналітики в Мадриді. Цікаво, що вони думають про перспективи України на найближче майбутнє?

— Пряму відповідь на це запитання сьогодні аналітики навряд чи зможуть дати. Ситуація в Україні така невизначена, в економічній політиці вашого уряду стільки зигзагів...

— Проте, незважаючи на нашу невизначеність, нашу кризу, ви, як бачу, не поспішаєте пакувати валізи?

— У жодному разі. Іспанія, уся Західна Європа прагнуть розвивати зв'язки з Україною, яка займає надзвичайно важливе стратегічне положення на континенті, має неабиякий вплив на загальноєвропейську ситуацію. Саме через це зростає інтерес до вашої молодої держави з боку західних аналітиків, підприємців, економістів, політологів. Європейське Співтовариство за участю Іспанії створює і впроваджує в життя проекти допомоги Україні в цей складний для неї перехідний період. Наприклад, таку програму, як ТАСІС.

Щодо нашого інституту, то спільно з ЄС ми вже провели в Києві міжнародний семінар, присвячений Європейській енергетичній хартії. Також сприяємо створенню іспансько-українських спільних підприємств в галузі сільського господарства, комунальних міських служб.

— А чи може ваш інститут допомогти українським підприємцям знайти ділових партнерів в Іспанії?

— Звичайно. Нехай зв'язуються з нами в Києві. Номер нашого телефону й факсу: 417-13-66. Гарантуємо, що без затримки передамо їхні ділові пропозиції нашим клієнтам у Мадриді. А серед них — Зовнішньоторговельна спілка, Асоціація іспанських підприємців, інші солідні фірми та установи Іспанії. Крім того, можемо дати поради тим бізнесменам чи підприємствам, які мають бажання вийти зі своїми товарами на іспанський ринок.

— Дякую за бесіду.

З гостею розмовляв Ігор ГРУШКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Актуально

Ми не торгуємо ракетами

Про це заявив на брифінгу в МЗС України заступник міністра закордонних справ Борис Тарасюк. Він розповів, що нині провадиться робота з деактивації ракетних комплексів і ядерних боезарядів, у яких вичерпується гарантійний строк. Б. Тарасюк наголосив, що після набрання чинності Договору СНО-1 одразу розпочнеться скорочення наступальних стратегічних озброєнь, які розташовані в Україні. А поки що ведуться переговори з рядом держав, насамперед ядерних, для створення передумов для набрання чинності Договору СНО-1.

Заступник міністра також зазначив, що Україна не продає Ірану ракет, що у питанні торгівлі зброєю дотримується міжнародних норм. І тому інформація, яку розповсюджують засоби масової інформації, зокрема британські, стосовно ракетної торгівлі Україна—Іран, є чистісінькою дезинформацією.

На брифінгу журналістів також поінформували про результати чергового раунду переговорів у рамках структур НБСЄ — Форуму з питань співробітництва в галузі безпеки (ФСБ), який відбувся у Відні. Заступник начальника Управління контролю над озброєнням і роззброєння В. Белашов сказав, що в Австрії розглядали проблеми врегулювання конфліктів і кризових ситуацій в Молдові, Нагірному Карабасі, Грузії, Таджикистані та колишній Югославії. Українська делегація наполегливо виступала за активну участь НБСЄ у найскорішому врегулюванні згаданих конфліктів.

Ігор ЗАБІЛИК.

Коротко

Відставка таджикистанського прем'єра

Він здавався непохитним і за колишнього демоісламського керівництва Таджикистану, й за нинішнього, що називає себе народною і конституційною владою. Абдумалік Абдулладжанов обіймав пост прем'єр-міністра, тим несподіванішою була його заява про відставку, що прозвучала 18 грудня на спільному засіданні Верховної Ради та Ради Міністрів республіки.

Мотиви цього кроку точно не відомі. Джерело, близьке до оточення А.Абдуллоджанова, назвало його відставку «добровільно»-вимушеною. Цього разу, як і раніше, спрацювала традиція багатьох останніх років перепрофільовувати господарників у дипломатів. Колишнього прем'єра призначили тимчасовим повіреним Республіки Таджикистан у Російській Федерації.

А.Абдуллоджанов був прихильником ринкових перетворень. Він відомий також як один з найзаможніших громадян республіки. Цей факт викликав численні пересуди. Нового прем'єра повинна обрати сесія таджицького парламенту, яка відкривається 24 грудня.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

На зв'язку Софія

З НАМИ БУЛО Б ЦІКАВІШЕ

«Балкани і нові європейські реальності» — такою була основна тема міжнародної наукової конференції, що відбулася в Софії. Участь у ній взяли представники як багатьох країн, так і організацій.

На жаль, з України не було нікого. «Без вас спектр учасників неповний», — з прикрістю сказав мені болгарський професор Нансен Бекар. Організатори (фонд «Слов'яни») направили запрошення до Академії наук України, та ба!.. До речі, позицію Росії відстоювало кілька вчених, до котрих приєднався і російський посол у Болгарії. І коли б не політичний радник українського посольства в Софії Григорій Максименко, то своєї людини на цій зустрічі ми не мали б. А там, до речі, можна було не тільки висловити свою точку зору на балканські проблеми, а й розповісти про Україну, її внутрішню й зовнішню політику, економіку, політичну ситуацію в країні. Багато можна було почути. Наприклад, як експерт НАТО Петер Вольтен поділяє Європу в такий дивний спосіб: західну ліберальну і східно-православну цивілізації. При цьому радить останній не сподіватися на Захід, тому що там спад. «Європа має допомогти нам ребалканізуватися, коли не хоче, щоб ми її балканізували», — сказав болгарський вчений Захарі Захарієв. «Росія вже не цікавиться теплими протоками, — заявив експерт фонду Горбачова Микола Коліков. — Але на Балканах мешкає слов'янське населення, і ми зобов'язані бути там». Словом, на цій конференції можна було й себе показати, й на інших подивитися. Невже ми в цьому не маємо потреби?

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Власкори повідомляють

І В КРЕДИТІВ ШЛЯХ ЗВИВИСТИЙ

Президент Киргизстану доручив Держкомітету національної безпеки республіки перевірити діяльність банків щодо розпорядження кредитами, що були одержані від зарубіжних держав. Попередня перевірка виявила багато порушень. Наприклад, валютні кредити під хліб лише на 40 відсотків використано за призначенням, і то зерна закуплено в основному не твердих, а м'яких сортів. Решту грошей розпорошено по комерційних структурах, і впродовж кількох місяців вони працювали не на республіку, а на власні інтереси бізнесменів. Ці кошти або пускали у фінансовий обіг, або ж на них закуповували товари, продаж яких обіцяв швидкий і надійний прибуток, — пиво, горілку тощо.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек

Хто є хто

59-Й ПРЕМ'ЄР УГОРЩИНИ

21 грудня на вечірньому засіданні угорського парламенту обрано нового Прем'єр-міністра — доктора Петра Бороша, який займав у кабінеті Й. Анталла пост міністра внутрішніх справ. За його обрання проголосував 201 депутат, 152 висловилися «проти», 5 утрималися.

Петр Борош, 59-им лíком прем'єр Угорщини, народився 27 серпня 1928 року. Закінчив юридичний факультет Будапештського університету. За участь в подіях 1956 року був ув'язнений і лише наприкінці 1959-го звільнений. З 1990 року — міністр внутрішніх справ, з серпня 1992 року — член Угорського демократичного форуму.

Не раз перебуваючи в нашій країні в ранзі міністра внутрішніх справ, П.Борош висловлювався за подальше поглиблення добросусідських україно-угорських відносин, ефективну співпрацю в найрізноманітніших сферах.

Стосовно політики уряду Угорщини П. Борош заявив: вона й далі спрямовуватиметься на стабілізацію економіки, здійснення реформ, розширення демократичного входження до провідних європейських структур, в тому числі й до НАТО.

Експрес-інформація

Проблеми Криму обговорено в Анкарі

Член керівництва Меджлісу кримськотатарського народу Лютфі Османов повернувся з Анкари (Туреччина), де брав участь у черговій конференції Гельсінкської Громадянської Асамблеї (ХГА). У розмові з нашим кореспондентом Л. Османов сказав, що на конференції працювала спеціальна секція з проблем Криму. Вирішено направити у січні—березні 1994 року до Криму групу незалежних експертів для забезпечення об'єктивного спостереження за ходом виборів президента Республіки Крим. Прийняте звернення ХГА до урядів Узбекистану, Росії, Казахстану, Таджикистану, Киргизстану та України містить заклик надавати практичну допомогу кримським татарам, які повертаються на батьківщину. Асамблея звернулася до Президента України, керівництва Криму з листом, у якому підкреслюється надзвичайна важливість повноправної участі представницького органу кримськотатарського народу — Меджлісу у розв'язанні питань взаємоузгодження прав та інтересів корінного народу і всього населення Криму.

Дестабілізувати ситуацію на кордоні

прагнуть таджицькі бойовики, котрі переховуються в Афганістані. За повідомленням агентства «Ховар», за останні три доби бойовики спробували перетнути кордон і перейти на територію Таджикистану. Компетентні джерела в Душанбе вважають, що опозиціонери мають намір свою акцію присвятити роковинам трагічних подій 1992 року в колишній Курган-Тюбінській області Таджикистану.

Відносини Бухарест — Москва гіршають

Такий висновок робить французька «Монд». На думку оглядачів газети, ознакою цього стало рішення міністра оборони Росії П. Грачова відкласти візит до Румунії після ряду антиросійських маніфестацій у румунській столиці у зв'язку з вироком придністровського трибуналу шістьом громадянам Молдови на чолі з І. Ілашку. Погіршення відносин відбувається у той час, коли стремління Бухареста провадити політику економічної і культурної інтеграції з Молдовою вимагає прихильного або ж хоча б нейтрального ставлення Москви. Успіх ЛДПР на парламентських виборах, на думку «Монд», навряд чи полегшить це завдання.

План розділу Боснії

за етнічним принципом представили президенти Сербії і Хорватії на переговорах у Женеві. План відповідає основним вимогам Європейського Співтовариства: боснійським мусульманам виділяють третину території для створення держави. Однак, за словами хорватських дипломатів, план ще рано сприймати як крок до врегулювання конфлікту, бо у мусульманської делегації є багато запитань і заперечень.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Кримінальний тиждень

За повідомленням чергової частини МВС України, минулого тижня працівники органів внутрішніх справ розкрили 76 тяжких контрольних злочинів, у тому числі 33 вбивства, 7 фактів нанесення тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 7 зґвалтувань, 27 розбійних нападів та інші. Викрито і знешкоджено 17 злочинних груп. У затриманих вилучено 2 автомати, 4 карабіни, 11 пістолетів, 5 обрізів мисливських рушниць, 12 гранат та понад 5,6 тисячі набоїв до різної зброї.

Виявлено 157 фактів, пов'язаних з незаконним обігом наркотиків. Перепинено діяльність 9 злочинних груп наркоділків. Порушено 110 кримінальних справ, у тому числі 4 — за збут. Затримано 166 чоловік. Серед них 98 без певного роду занять. Вилучено понад 217 кілограмів наркотичної сировини.

Громадяни, багнети — в землю!

В Україні триває оголошений МВС 15 грудня місячник здачі громадянами зброї, якою вони володіють на незаконних підставах. Та як видно, не всі наші співвітчизники про це знають. У Вишневому Києво-Святошинського району працівники карного розшуку вилучили за місцем проживання громадянина Матвієнка, 1953 р.н., робітника залізничної станції Київ-Пасажирський саморобний малокаліберний револьвер і 105 патронів.

У Луганську співробітники карного розшуку затримали місцевого жителя Марченкова, 1970 р.н., військовослужбовця, за місцем проживання якого вилучено 119 патронів від автомата, артилерійський снаряд та прилад нічного бачення.

А в Мостиській Львівської області співробітники карного розшуку затримали місцевого жителя Романова, 1963 р.н., непрацюючого, в якого вилучено 4 гранати Ф-1.

У Києві наряд патрульно-постової служби міліції затримав семеро громадян Грузії і жителя Росії, який мав посвідчення майора служби безпеки. У них вилучено пістолет ТТ, гранату, газовий пістолет і патрони.

У Котовському районі Одеської області затримано жителя Молдови, який на одній з вулиць села Гидерим погрожував підірвати гранату у дворі будинку місцевої жительки. Гранату вилучено.

Лаванда, кримінальна лаванда...

Співробітники львівської міліції спільно з польськими колегами припинили контрабандний вивіз з України 34 тонн міді та 30 тонн нікелю. Метал, що призначався для однієї з німецьких фірм, було затримано в Польщі. У фіктивних документах він зазначався як вантаж лаванди. До злочинної групи входило широке коло службовців і підприємців, навіть представник митниці.

Хоч і неконвертована, але валюта...

У Шепетівському районі Хмельницької області на стаціонарному посту міліції затримано автомашину КамАЗ, якою з Чернівецького виробничого об'єднання «Глобус» вивозили до Росії за підробленими документами 20 тисяч пляшок горілки.

У Київській області затримано вантажівку, якою київське товариство «Сото» вивозило до Білорусі десь понад 10 тисяч пляшок горілки, що її придбало на Переяслав-Хмельницькому заводі продтоварів.

Як дружина агронома «фермером» була

У Слов'янському районі Донецької області головний агроном колективного сільгосппідприємства імені Суворова Кубрака засіяв минулого року 23 «лівих» гектарів кукурудзи, яку доглядало і збирало колективне господарство. Отримані 30 тонн врожаю він від імені дружини здав за 17 мільйонів карбованців на хлібоприймальний пункт. На її ім'я він свого часу оформив 12 гектарів землі — буцімто для ведення фермерського господарства.

Не на того натрапив

У Миколаєві співробітники міліції затримали головного інженера комерційно-торговельного підприємства «Гайдамаки», який за припинення кримінальної справи про пограбування намагався дати оперуповноваженому карного розшуку Центрального РВВС міста лейтенанту міліції Єременку 980 тисяч карбованців і 100 німецьких марок хабаря. Гроші та валюту вилучено. Працівник міліції заохочений міністром внутрішніх справ.

Станіслав КОЛДУНЕНКО,
керівник прес-центру МВС України.

Уроки історії

ХТО КОГО ЗРАДИВ

Ленінський ультиматум Україні і відповідь на нього

Цей ленінський документ — «Маніфест до українського народу з ультимативними вимогами до Української Ради» — широко відомий. Саме він, написаний напередодні Першого Всеукраїнського з'їзду Рад, що відкрився 4(17) грудня 1917 року в Києві, став своєрідним каталізатором, який прискорив розв'язання громадянської війни в Україні. За те, що Центральна Рада як законна влада намагалася бути господарем на території України, Ленін звинувачував її в «нечуваній зраді революції, становленні на шлях підтримки злісних ворогів як національної незалежності народів Росії, так і Радянської влади». На його думку, саме «Рада примусила б нас оголосити, без жодних ваганьь, війну їй, навіть якщо б вона була вже цілком формально визнаним і незаперечним органом вищої державної влади незалежної буржуазної республіки української».

А далі Лев Троцький дописав (Ленін і Сталін лише виправили) такі ультимативні вимоги:

«1. Чи зобов'язується Рада відмовитися від спроб дезорганізації спільного фронту?

2. Чи зобов'язується Рада не пропускати надалі без згоди верховного головнокомандуючого ніяких військових частин, що вирушають на Дон, на Урал і в інші місця?

3. Чи зобов'язується Рада сприяти революційним військам (підпорядкованим більшовикам, владу яких Центральна Рада не визнала. — В.С.) в їх боротьбі з контрреволюційним кадетсько-калединським повстанням? (Насправді це було проголошенням Донської республіки, що мала стосунки з Українською Народною Республікою — В.С.).

4. Чи зобов'язується Рада припинити усі свої спроби роззброєння радянських полків і робітничої Червоної гвардії на Україні (що з'явилися в Україні без відома законної влади — В.С.) і негайно повернути зброю тим, у кого вона була забрана?»

А далі йшов сам ультиматум: «У разі неотримання задовільної відповіді на ці питання протягом 48 годин Рада Народних Комісарів вважатиме Раду в стані відкритої війни проти Радянської влади в Росії і на Україні».

Отак! На словах визнаючи Українську Народну Республіку, навіть «її право зовсім відокремитися від Росії або вступити в договір з Російською республікою про федеративні і тому подібні взаємини між ними», більшовицький уряд диктував лінію поведінки органу вищої влади українського народу.

На ленінський ультиматум відповідала не Центральна Рада, а законно обраний Перший Всеукраїнський з'їзд Рад, який після виходу з нього невеликої кількості більшовиків, продовжував працювати в Києві. Ось документ, що не публікувався в радянській історичній літературі:

Воззвание Съезда Советов Крестьянских, Рабочих и Солдатских депутатов Украины

Съезд советов рабочих, солдатских и крестьянских депутатов Украины в числе свыше двух с половиной тысяч делегатов, обсудив ультиматум Совета народных комиссаров Украинской Центральной Раде и объявление ими войны Украинской народной республике, единогласно постановил выразить полное доверие Украинской Центральной Раде и Генеральному Секретариату и обратиться к рабочим и солдатам и крестьянам всех народов России со следующим воззванием:

«Братья, больше трех лет сыны всех народов России совместно сражаются в окопах. Долгие годы мы вместе боролись с ненавистным самодержавным режимом и общими усилиями добились торжества революции. (Имеется ввиду Февральской — В.С.). Первым даром Великой революции было провозглашение права всех народов на самоопределение. Украинский народ провел в жизнь свое право и провозгласил Украинскую народную республику. Этой народной республике совет народных комиссаров объявляет войну.

С генералом Гинденбургом Совет народных комиссаров ведет мирные переговоры, а демократии Украины угрожает войной!

Совет народных комиссаров Украинскую Центральную Раду объявил органом буржуев. Правда ли это?

Нет, это клевета. Украинская Центральная Рада избрана съездами рабочих, солдат и крестьян всей Украины.

Девять месяцев ведет она революционную борьбу за право демократии и национальных меньшинств всей Украины.

За это время Украинская Центральная Рада организовала вокруг себя крестьян и рабочих, сплотила украинскую революционную армию, провозгласила Украинскую Народную Республику в составе Федеративной России, передала землю без выкупа трудовому народу, установила восьмичасовый рабочий день и контроль над производством, отменила территориальную автономию для меньшинств Украины, дала амнистию всем политзаключенным и под (юрисдикцией) Украинской Центральной Рады нет ни одного политического заключенного.

Всего этого она достигла не нарушением прав других народов, а уважением их, не разгромом гражданских и демократических свобод, а защитой их, не применением оружия и насилия, а путем организованной открытой политической борьбы.

Вот за какую работу Украинская Центральная Рада названа Народными комиссарами буржуазным органом.

Но именно за это вся демократия Украины поддерживала и будет поддерживать Украинскую Центральную Раду как высшую власть Украинской Народной Республики, созданной союзом революционных рабочих, солдат, крестьян до того дня, когда Раду заменит верховный хозяин земли украинской, украинское учредительное собрание.

Совет Народных Комиссаров на словах как будто признает право наций на самоопределение вплоть до отделения, но только на словах. Должно быть народные комиссары разрешают самоопределение только своей партии, все прочие группы населения и народы они, как и царское правительство, желают силою оружия подчинить своим требованиям.

Но народ украинский не для того сбросил с себя царское иго, чтобы вновь подпасть под иго совета народных комиссаров.

И не для того народы России страстно стремятся к миру на фронте, чтобы начать в тылу еще более ужасную братоубийственную междоусобную войну в рядах самой демократии.

Братья и товарищи, рабочие, солдаты и крестьяне!

Разве это Вы объявили войну революционной демократии Украины? Разве Вам нужно душить свободу на Украине?

Разве Вы видите в нас, демократии Украины, более страшных врагов, чем в полчищах Гинденбурга?

Нет! Мы не верим этому. Задумайтесь. Скажите тем, кто Вас ведет — «совету народных комиссаров», — что они затеяли преступную авантюру. Скажите им, что Вы не нарушаете того братского союза между Украиной и всеми народами России, на который посягают народные комиссары.

Чего мы хотим?

Мы хотим создать федеральную Всероссийскую власть, которая бы опиралась на организованную волю народов и областей.

Эта власть должна быть однородна социалистической от большевиков до народных социалистов включительно.

Мы добиваемся немедленного всеобщего демократического мира.

Вот программа нашей деятельности и наших требований.

Так неужели же за эту программу Вы допустите раздавить Украинскую демократию пушками и штыками?

Остановитесь, братья и товарищи!

Пусть ни одна рука рабочего, солдата и крестьянина не подымется на своего брата, пусть ни одна капля крови не прольется в братоубийственной войне.

Довольно крови!..

Киев, декабря 6 дня 1917 года.

***

Очевидно, ті, до кого звертався Перший Всеукраїнський з'їзд Рад — робітники, солдати і селяни Росії, — не почули цієї відозви. А шкода. Бо цілком можливо, що ні ми, ні росіяни не зазнали б тоді таких великих потрясінь і трагедій останніх сімдесяти з лишком років.

Володимир СЕРГІЙЧУК.

Факт і коментар

Угорці в українській армії

Берегівський райвійськкомат — один з кращих в області. Тут завжди стабільний призов, за останні роки — жодної відмови від служби в армії. Численні подяки стверджують: майже всі вихідці з району служать сумлінно. І це при тому, що близько 90 відсотків призовників за національністю — угорці. У чому ж причина успіху?

Про ці та деякі інші проблеми «вживання» в армійські підрозділи представників національних меншин України розповідає військовий комісар Берегівського району полковник Сергій Семененко:

— Насамперед серед допризовної молоді проводимо широку роз'яснювальну роботу, залучаємо до неї авторитетних людей. Запрошуємо юнаків строкової служби, які приїздять додому в короткочасні відпустки. Часто буваємо з ними на неформальних зустрічах з майбутніми воїнами. Адже ніщо так не переконує, як аргументована розповідь очевидця. Стали традиційними дні «відкритих дверей» у частинах, що дислокуються на Закарпатті. Тут хлопці разом з батьками мають змогу наочно переконатись, як проходять армійські будні, скуштувати солдатського борщу, оглянути бойову техніку, в невимушеній атмосфері поспілкуватися з нинішніми воїнами.

Ці та інші заходи, як правило, розсіюють певний ляк перед службою і в самих юнаків, і в їхніх батьків. Тому серйозних проблем з призовом у нас немає.

Але є проблеми іншого гатунку. На жаль, багато хто з юнаків-угорців погано володіє українською мовою. І їм досить складно вживатися в армійське середовище, де переважна більшість розмовляє по-українськи. Особливо, якщо їх потрапило до однієї частини лише кілька чоловік. Прикро, але останнім часом «запити» на кандидатів у ті чи інші команди приходять «зверху» всього на 2—5 юнаків. Та й тих ще «розпорошують», коли безпосередньо комплектують військові підрозділи. Переконаний, що під час формування відповідних замовлень-«нарядів» доцільно враховувати специфічні особливості тих регіонів, у яких компактно мешкають представники національних меншин. Можливо, варто б подумати і над тим, аби їхня молодь служила близько від місця проживання. У нас є кілька таких прикладів. І повинен сказати, що хлопці виконують свій солдатський обов'язок як належить.

Або таке. У прикордонних підрозділах, що розташовані на території області, явно бракує воїнів із знанням угорської, словацької, румунської мов. То чому б не призивати туди юнаків, котрі досконало володіють ними? Знадобилися б такі хлопці і в деяких інших спецпідрозділах.

Болить ще одна проблема. Якщо в українській армії угорські юнаки хоч і поволі, але зрештою пристосовуються, то зовсім кепські справи у них в так званих частинах СНД, насамперед на флоті та в його сухопутних підрозділах. Уже маємо три випадки, коли наші призовники через знущання залишили свої частини, розміщені в Севастополі. Тут теж постає запитання. Як відомо, в Одеській області, Криму, на Миколаївщині багато ПТУ, що готують фахівців, потрібних для флоту. То навіщо направляти сюди наших перекладачів, деревообробників, малярів тощо? До того ж і ставлення до «місцевих» зовсім інше, ніж до «чужинців».

Водночас служба за місцем проживання могла б стати одним з перших кроків до формування професійного війська, що давно на часі. Саме воно зніме багато сьогоденних проблем, у тому числі й стосовних проходження служби в Збройних Силах України представниками інших національностей.

Записав Микола ГОРВАТ
Закарпатська область.

ИНФОРМАЦИЯ О ВЫПУСКЕ АКЦИЙ АКЦИОНЕРНОГО КОММЕРЧЕСКОГО БАНКА «ЛЕГБАНК»

Акционерный коммерческий банк «Легбанк» зарегистрирован 16 июня 1989 года. Банк осуществляет кредитование и инновационное финансирование предприятий легкой промышленности, комплексное расчетно-кассовое обслуживание клиентов. Имеет лицензию Национального банка Украины на проведение валютных операций и разрешение Министерства финансов Украины на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг.

Банком открыты корреспондентские счета в странах СНГ, а также в Германии, Австрии, США, Канаде, Швейцарии. Банк является одним из учредителей Украинской межбанковской валютной биржи. На момент принятия решения о четвертой эмиссии «Легбанк» имеет зарегистрированный и оплаченный уставный фонд в размере один миллиард карбованцев.

Суммарный оборот баланса с 2,6 млрд за 1991 г. вырос до 82 млрд крб. в 1992 году, а за 9 месяцев 1993 года достиг 78 млрд крб.

На собрании акционеров банка 02.12.1993 г. принято решение об увеличении уставного фонда до 6 миллиардов карбованцев. Цель выпуска акций — расширение возможностей банка в предоставлении кредитов и обеспечение ликвидности баланса.

Дополнительно выпускаются 500 тыс. акций суммарной номинальной стоимостью 5 млрд крб. Номинальная стоимость одной акции — 10000 крб.

Выпускаются акции двух видов:

— простые именные — 450 тыс шт.;

— привилегированные именные — 50 тыс шт.

Акции размещаются среди юридических и физических лиц пакетами по 100 штук. Одна простая именная акция дает право ее владельцу на один голос. Свободная продажа именных акций на рынке ценных бумаг может осуществляться только с ведома Правления банка.

Акции оплачиваются в карбованцах, иностранной валюте либо путем передачи имущества в собственность банку.

Выплата дивидендов осуществляется по решению Общего собрания акционеров по итогам работы за год за счет чистой прибыли банка.

Успешную деятельность «Легбанка» обеспечивают высокий профессионализм и компетент-

Бухгалтерский баланс акционерного коммерческого банка «Легбанк» на 1 октября 1993 г.

I. АКТИВ

1. Касса	49574
2. Средства на резервном фонде НБУ	5257755
3. Корреспондентские счета в НБУ	42721050
4. Корреспондентские счета в других банках	6743184
5. Дебиторы банка	165731
6. Кредиты, выданные банком 6838231	
7. Средства, вложенные в совместную деятельность	387
8. Основные средства	376691
9. Валютные средства	2447380
10. Расходы	1653
11. Прочие активы	7524939
12. Отвлеченные средства за счет прибыли	5899760
Всего актив:	**78026335**

II. ПАССИВ

1. Уставный фонд	659670
2. Резервный фонд банка	365893
3. Прочие фонды	1639056
4. Корреспондентские счета других банков	13732552
5. Текущие счета клиентов в валюте	10465959
6. Расчетные и другие счета клиентов	33929924
7. Депозитные счета клиентов	1254971
8. Вклады граждан	48913
9. Прочие кредиторы	1987706
10. Доходы	380
11. Прибыль	5901413
12. Прочие пассивы	8039898
Всего пассив:	**78026335**

ПРОЕКТ ЕМІСІЇ АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «КОМЕКС-БРОК»

Відкрите акціонерне товариство «КОМЕКС-БРОК» (надалі — «ТОВАРИСТВО») створюється шляхом реорганізації МП «КОМЕКС-БРОК ЛТД» на підставі рішення зборів засновників (МП «ДІССА», АТ «КОМЕКС») від 25 жовтня 1993 року з метою здійснення господарської (комерційної) діяльності в інтересах Товариства та його Акціонерів.

Термін діяльності Товариства — невизначений.

Предметом діяльності Товариства є здійснення діяльності по випуску та обігу цінних паперів як виключної діяльності.

Статутний фонд Товариства складає 100 000 000, (сто мільйонів) крб. Він поділений на 1 000 (одна тисяча) імених простих акцій серії «А», номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) крб. кожна.

Строк підписки на акції: з 03.01.94 р. по 14.01.94 р.

Установчі збори скликаються 15 січня 1994 р.

Акції розповсюджуються МП «КОМЕКС-БРОК ЛТД», що знаходиться за адресою: 252056, м.Київ, вул. Індустріальна, 27; тел. (044) 446-51-51, т/ф (044) 488-31-42, телекс 131440 mark su, куди прохання звертатися за більш докладною інформацією.

Украинская противораковая ассоциация совместно со специалистами Института онкологии и радиологии с целью ранней диагностики онкозаболеваний предлагает диспансерное обследование, а в последующем - и дальнейшее лечение больных новейшими методами и препаратами, разработанными специалистами института.

По всем вопросам обращаться по телефону: 229-77-93.

14 березня 1992 року «Голос України» опублікував невелику статтю «Трава його — болиголов», у якій розповідалося про цілителя-травника із Сімферополя Валерія Тищенка. Читачі засипали редакцію листами, і мені ще кілька разів довелося повертатися до цієї теми. На численні прохання Валерій Вікторович люб'язно ділився на шпальтах газети рецептами своїх ліків, навіть погодився, щоб надрукували його домашню адресу і телефон, хоча й так «задихався» від напливу сотень і сотень хворих, яких не могло вмістити його невелике подвір'я.

І ось... Відкинувши всі попередні вагання, вгамувавши в серці біль і смуток, він із дружиною і двома малолітніми дітьми покинув нещодавно Україну. Тепер фітотерапевт Валерій Тищенко в Америці, в Каліфорнії.

Для мене це не було несподіванкою, громом серед ясного неба. І все ж прощання вийшло тяжке.

«Я СТОМИВСЯ ЖИТИ В БРЕХНІ»

КОЛИ він зателефонував до Києва і назвав мені точну дату від'їзду до Америки, я повірив йому відразу. Такі люди, як Тищенко, слів на вітер не кидають. Він тримався, він довго тримався, але всьому є межа. Це однаково, що розтягувати мотузку, — колись та й увірветься.

Кілька років тому в Республіканському будинку кінематографістів відбулася прем'єра документального фільму «Що є істина?», знятого на студії «Київнаукфільм». Стрічка про нього, цілителя-травника Тищенка. Тоді Валерій виступив перед присутніми.

— Мене, — сказав він, — вражає безхребетність нашого народу. Система породила нову генерацію людей, схожих на понуру приречену отару. Вони бачать, що діється навколо них — беззаконність, злочини, але мовчать, спокійно чекають своєї черги на судилище. Не вірю, що в Україні немає своїх талантів, а розумове ядро є лише в колишньому імперському центрі. Дивуюся зі свого народу: які ж ми стали безпам'ятні, безсилі, безпорадні, але я вірю водночас у нашу незламність, міцність духу. Тому звідси нікуди й не їду.

В одній зі своїх статей він писав: «Нормальні умови життя бувають лише на батьківщині, якщо вона є в людини. Батьківщина може бути лише одна... Чужа земля не дає сили, навпаки, впливає гнітюче. Чим далі від свого дому, тим гірше йдуть справи. Так у далекій Індії згасав грізний Македонський».

— І все ж таки ти виїжджаєш, — сказав я.

— Розумієш, я стомився жити в брехні. Особисто я не потрібний нікому з так званої офіційної медицини. Зате багатьом її представникам потрібні мої розробки, щоб, відштовхнувши мене в тінь, оголосити їх як власні. А мене самого не визнають і нікуди не пускають. "Це чудово!" — кажуть спершу, та коли я кажу: «Якщо чудово, то давайте робити!», — постає глуха стіна, від якої віє холодом. Або створюй «авторський колектив», або йди на всі чотири боки. Дійшло до того, що рецептуру крадуть і випускають ліки, які лише дискредитують мене. Людина приходить і каже: «Я купила в аптеці ваш болиголов», — від чого хочеться кричати: «Це не мій! Це не болиголов, а звичайнісінький розведений спирт!»

Ще задовго до чорнобильського лиха Тищенко вже мав ліки проти променевої хвороби. І коли лихо сталося, він негайно запропонував свою допомогу. Але амбіції вчених, чиновників із Міністерства охорони здоров'я, честь мундиру (якийсь там самоук Тищенко розумніший за нас!) переважили все, навіть здоров'я і життя тисяч людей. Слава Богу, що Валерій не з тих, хто відразу здається. Він виступив по республіканському радіо і телебаченню, в програмі ЦТ «Утро», його рецепти опублікували журнал «Здоровье», ряд газет, які не побоялися впасти в немилість верхів.

Валерій розробив препарати для відновлення клітини, судинної системи, функцій нирок, печінки, ліки проти раку, тромбофлебіту, бронхіальної астми, остеомієліту, має кілька наукових відкриттів. Але з'ясувалося, що це нікому з «метрів» медицини не потрібно.

— А якщо і в Америці буде те саме? — запитав я.

— Не думаю. По-перше, за кожну новинку там хапаються обома руками. По-друге, я можу лікувати хворих на СНІД. Хто відмовиться від цього?

— І все ж?

— Не пропаду. Ремонтуватиму швацькі машинки. Я майстер цієї справи.

Торік він мені сказав: «Якщо в Україні мої напрацювання не сприймуть серйозно, інші країни обов'язково розроблять ці теми. Шкода мені наших хворих». Тищенко вже побував у Франції, де вчені цікавилися його рецептурою. Нині він у США. Впевнений, що практичні американці не випустять його з рук і з великою для себе вигодою запатентують те, що ми відштовхнули, відкинули як непотріб. І правильно зроблять. Якщо роззява губить, пильний обов'язково знаходить.

Ні, я не хочу поплакатись на всю Україну, що ось, бачте, провів за кордон гарного приятеля. Ні. Мене гнітить зовсім інше. Скільком талантам наші чинуші понівечили долі, скількох змусили податися за моря-океани, залишаючи для нас сірятину, бездарщину!

Уявімо, що не в Україні, не на Полтавщині, а в тих-таки США є провінційне містечко Кобеляки. І ось його житель сер Касьян проявив неабиякі здібності в мануальній терапії. З усіх куточків США до нього почали з'їжджатися тисячі людей. І невдовзі Кобеляки перетворюються у велике фешенебельне місто світової слави. Серу Касьяну допомагають спорудити сучасну клініку, бізнесмени будують готелі, кафе, ресторани, обладнують місця відпочинку, прокладають шикарні траси, відкривають автобусні або навіть авіаційні рейси... Заробляють на людському горі? Ні, допомагають згорьованим.

А в нас? Навіть страшно переповідати. Кілька разів керівництво Міністерства охорони здоров'я України зверталося до органів правосуддя, щоб притягти до кримінальної відповідальності шарлатана Василя Касьяна. Йому забороняли приймати хворих, залякували, погрожували. Люди, які сотнями прибували до Кобеляків, днями й ночами вистоювали на подвір'ї Касьяна, спали просто неба, адже готелі завжди були переповнені.

Найстрашніше те, що в цьому багато хто з нас невбачає ідіотизму. Нас поступово змусили звикнути до такого життя і ми сприймаємо його як нормальне. Перетворити церкву чи костьол на відхоже місце — нормально. Просити у начальства те, що воно тобі просто зобов'язане дати, — нормально. Щодня ростуть ціни — нормально. Відмінити в районі всі автобусні маршрути — нормально. Синок якоїсь великої «шишки» скоїв злочин, але суд виправдав його — нормально. Все нормально, бо ми не бачили нормального.

Нормально й те, що цілитель-травник Валерій Тищенко покинув Батьківщину. Бо він справді нормальна людина. Його бісило все — бюрократизм, бездушність, тупість і пихатість начальства, байдужість відповідальних осіб за долю всього народу і кожної окремої людини, лицемірство, підлабузництво. Я бачив, як він зціплював зуби, коли його розум і серце противилися сприймати безглуздя, в якому живемо, яким дихаємо.

Розповідаю про Тищенка, а бачу сотні схожих до нього. Хто з них спивається, не витримавши свавілля твердолобих чинуш, хто опускає руки — а хай йому грець! Хто вирушає за кордон й здобуває країні-мачусі честь і славу. А ми залишаємося без ліків, передової науки, сучасної технології, високої культури...

Як добре, що більшовики все ж таки не змогли роздмухати пожежу світової революції. Є ж тепер куди податися, до кого голову прихилити. І не треба ностальгії. Якщо своїй країні ти не потрібний, то не твоя в тому вина, що ти її покинув.

— Я, до речі, їду не на чужину, а до своїх, — пожартував Валерій. — У Каліфорнії стільки українців!

Господи, чого вони не їдуть жити до нас?!

Олександр ВИНОКУРОВ.
Колаж Михайла САЧКА.

Спорт

Бокс

Розрахунок на перспективу

Нині без меценатів спортові просто не вижити — субсидій держави не вистачає навіть на повноцінне забезпечення збірних команд. І особливо, може бути, потребують допомоги спортсмени, які перебувають на злеті, атлети, що тільки набирають силу...

Гліб Твердохліб, харківський тренер і організатор боксу, невипадково звернувся за підтримкою саме до Україно-Сибірської інвестиційної корпорації. Свої вклади вона робить головним чином у виробництво і будівництво — отже, розмірковував Гліб, не розраховує корпорація на хвилинну віддачу інвестицій, працює на перспективу. Приваблювала і філантропічна діяльність корпорації — вона фінансує охорону громадського порядку у двох районах Харкова, субсидує поліклініки й лікарні.

Президент корпорації Олег Таранов не перебиваючи слухав розповідь Твердохліба про нинішній плачевний стан харківського боксу, колись одного з найпопулярніших у місті видів спорту, про секції, які закриваються через відсутність коштів, про обдарованих боксерів і вмілих тренерів, котрі опинилися «на мілині».

Як і припускав Гліб, Таранов у ситуації зорієнтувався швидко, його навідні питання били у саме яблучко. Адже Олег Вадимович спортові аж ніяк не чужий, у недавньому минулому мав він перший дан з таеквондо, помічений був і на змаганнях з інших видів спорту... Одразу президент корпорації про своє рішення не сказав (знадобилося, як зрозумів Твердохліб, навести довідки), але невдовзі Таранов запросив Гліба і сказав йому, що корпорація готова взяти боксерів під свою егіду.

Так з'явився у Харкові «Укрсибспортклуб», який об'єднав групу боксерів-любителів і тренерів. Президентом клубу став Твердохліб, директором — Євген Калашник, відомий у минулому боксер, член збірної України. Серед тих, кого вони запросили до клубу, — суперважковаговик Олег Бєліков, який виступав у складі збірної України на останньому чемпіонаті Європи, Юрій Дворников — призер чемпіонату світу-93 серед юніорів, Андрій Проскурнін — переможець донецького міжнародного турніру пам'яті А. Антикуза, інші молоді й здібні боксери.

Бюджет клубу, що формується корпорацією, особливо шикувати не дає, але забезпечені майстри рингу всім необхідним: вони одержують стипендії, кошти на учбово-тренувальні збори й участь у змаганнях, на спорядження й придбання інвентаря.

Тобто Україно-Сибірська інвестиційна корпорація цілком узяла на себе функції державних спорторганізацій (між іншим, без ніяких натяків з їхнього боку) — адже боксери вже виступали за збірну області (а деякі — й за збірну України), так і виступають. Але не за рахунок держказни!

Корпорація не підганяє боксерів, не вимагає від них якнайшвидшого завоювання титулів і негайних гучних перемог, вона, як і в основній своїй діяльності, розраховує на перспективу...

Олександр БАШКАТОВ.
Харків — Київ.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311244.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».